

Vršovice 27.6.2010

Pozdrav: Milé sestry a milí bratři, milí přátelé, vítám vás na našich společných bohoslužbách a zdravím vás apoštolským pozdravem: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Amen.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach? Ž 27,1

Píseň: 25

Modlitba: Pane Bože, přicházíme, abychom Ti poděkovali, že Ti každý den smíme odevzdávat své blízké. Že k Tobě smíme volat a děkovat za všechny společné chvíle, za to, že se smíme poznávat, těšit se z různých obdarování. Že k Tobě smíme volat a prosit, když máme o druhého starost, prosit, abys ho provázel, ukazoval cestu a dával jistotu své přítomnosti. Pane, vyznáváme, jak moc pro nás znamenají naši blízcí. Zároveň Ti však chceme poděkovat, že smíme vědět o základu života, který je u Tebe. Že smíme naslouchat Tvému Slovu, slyšet Tvé povolání a uvědomovat si, jak nás přesahuje vše, co máš pro nás připravené, všechny úkoly, které nám dáváš. Děkujeme, že i dnes smíme naslouchat Tvému Slovu povolání, že se i dnes budeme moci dozvídat, že i nás volá Tvůj Syn a náš Spasitel Ježíš Kristus.

Prosíme, abychom toto slovo rozpoznali a prosíme o posilu Tvé Ducha, abychom dokázali uposlechnout. Amen.

Slovo dětem:

Píseň ze Svítá: S284

Čtení: Jr 1,4-12

Píseň: 434 sl.1-3.6-9

Text: Mt 10,34-42

Haleluja. Na Boha čekej, má duše, opět mu budu vzdávat chválu, jemu, své spáse. On je můj Bůh. Haleluja. Ž 42,12b

Zvláštní text připadl na dnešní neděli z Matoušova evangelia. Na první poslech se nám vůbec nelíbí. Toto přece nepotřebujeme slyšet. Slovo o neporozumění mezi lidmi, o neporozumění mezi nejbližšími - a to všechno

kvůli Ježíšovi! Naše zkušenost je, že se dokážeme pohádat sami, že sami dokážeme způsobit rozvrat v rodině. Tak nám o tom vypráví i příběh o Josefovi a jeho bratrech, který si už nějakou dobu vypráví děti v nedělní škole. Nepotřebujeme, aby nám k tomu někdo přidával další důvody, další impulsy. Tento novozákonní text jakoby dával za pravdu všem, kdo odmítají víru v Boha jako něco, co nám v tom našem světě dělá jenom paseku.

Nemůžeme zavírat oči před tímto textem z velice prostého důvodu - mluví o tom, co má v životě člověka největší hodnotu. Co nejvíce potřebujeme. A mluví o tom velice provokativním způsobem. Prostě proto, že se tady díváme do zrcadla. Za otázkou „co nejvíce potřebujeme“ se skrývá otázka jiná - jací vlastně jsme? Pohled současné evropské kultury mluví o tom, že člověk má právo na svobodu a nic a nikdo nemá právo do ní zasahovat. Člověk sám rozhodne a dobře rozhodne, co potřebuje. Ježíšova slova jsou arogantní a kdokoliv by je bral vážně, stává se stoupencem této arogance. Jakoby náš text kladl otázku: „Není to iluze? Skutečně se ukazuje, že bez víry v Boha je svět klidnější? Nebo se naopak setkáváme s tím, že ona „svoboda“ je nové náboženství, které má své vlastní priority a tím i svá vlastní místa střetů a důvody pro nepochopení?“ Na to je třeba si poctivě odpovědět, jinak skutečně nemůžeme pochopit a přijmout dnešní Ježíšovo slovo. Jakoby nás zastavil pohádkový dědeček a nabídl nám jedno jediné splněné přání. Co si jen vybrat? Co je v životě skutečně důležité? Co je to základní?

Tak to pojďme promýšlet. Biblická svědectví naprosto nesnižují hodnotu rodinných vazeb, vztahů mezi nejbližšími. To bychom skutečně hodně špatně četli Bibli. To jsme si ostatně mohli uvědomit i na tom příběhu o Josefovi a jeho bratrech, který si vyprávějí děti v nedělní škole. Je zřetelné, že narušený vztah v rodině ničí život. Je zřetelné, že smíření je něčím vzácným a radují se z něj bratři i my. Smíření jako smysl života, láska jako smysl života. Krásná odpověď na to jediné kouzelné přání.

A přece o tom Ježíš nemluví a místo toho ukazuje jako nejvyšší hodnotu následování i s tím rizikem, že vnese do našeho života rozkol. Proč to tak je?

Když nasloucháme textu z knihy proroctví proroka Jeremjáše, otevírá se před námi krásný obraz mandloňového prutu. Větvičky obsypané mandloňovými květy. Mandloň je zvláštní strom, který v Palestině rozkvétá už o vánocích a v lednu. Je možné se setkat s obrazem rozkvetlých mandlovníků

uprostřed zasněžené krajiny. Proto se hebrejsky tento strom nazývá *šaked* - bdění. Bdí tam, kde celá příroda ještě spí, kdy nic jiného nemá sílu k životu. Tak Hospodin bdí - *š-k-d* - nad svým Slovem. Jakkoliv květy mandlovníku vypadají křehké a bezbranné, přežijí i tvrdé počasí. Jakkoliv vypadá Boží Slovo bezmocné, má budoucnost, protože nad ním Pán Bůh bdí, stará se o ně, opatruje je. To je biblické vyznání - ne člověk, ale Hospodin dává budoucnost, proto ani láska a smíření z lidských sil budoucnost nemají. Ale Pán Bůh jim tuto budoucnost dává, bdí nad svým Slovem.

To je slovo naděje. Zní velice krásně, líbí se nám, protože si sami uvědomujeme, že ona představa, že všechno je v lidské moci, je skutečně falešná. Na to se stačí rozhlédnout kolem sebe. Ale tento obraz Božího bdění nad Slovem má jeden háček. Ať už se to líbilo Jeremjášovi, ať už se to líbí nám, tento obraz nevyklučuje Boží povolání člověka, nevyklučuje lidské nasazení pro Boží Slovo. Naopak - je s ním velice úzce spojeno. Jakkoliv se na to Jeremjáš necítí, jakkoliv tuší, že Boží Slovo nebude pouze pohlazením, ale přinese i konflikt. »Hleď, tímto dnem tě ustanovuji nad pronárody a nad královstvími, abys rozvracel a podvracel, abys ničil a bořil, stavěl a sázel.« Boží Slovo je spojeno s povoláním člověka, je spojeno s naším svědectvím.

Najednou je mnohem jasnější, o co Ježíšovi v jeho slovech jde. Právě s Ježíšem přece přichází Boží Slovo v plnosti. Právě s ním se otevírá naděje pro narušené vztahy mezi lidmi, naděje na nápravu situace, kde je člověk odstrkován proto, že není podle lidských měřítek dostatečně hodnotný, naděje na proměnu našich vlastních životů. Právě v Božím království, v prostoru života v tomto světě podle Božích hodnot, hodnot, které nám Pán Bůh nabízí, je budoucnost života našich rodin i celé společnosti. Kdybychom se vrátili k obrazu jediného přání, tak odpověď nabízená Ježíšem zní - jedinou dobrou odpovědí, jediným dobrým přáním je stát se Ježíšovým učedníkem, svědkem Božího Slova. Odtud roste všechno ostatní.

Ano, neznamená to „být se všemi kamarád“, neznamená to kývat na všechny strany. Evangelium spíš zostřuje vidění a dává odvahu k pomoci, než aby rozostřovalo a rozmělněovalo v alibismu. Učí nás dívat se skutečné očima lásky, ukazuje nám hodnotu člověka a vede nás k odmítnutí všeho, co člověku ubližuje. To je svědectví Ježíšova života - v jeho jménu máme odmítat všecen dogmatismus - náboženský i sekulární, který se staví nad

člověka, který mu nenaslouchá a ničí jej. To v každé době a v každé společnosti nutně nese konflikty. Ale přesto je tato cesta svědectví jedinou nadějí.

Jedinou nadějí - ke které se ale musíme osobně přiznat. To nejde obejít, to nejde dělat tak nějak napůl. Ani z Jeremjáše, ani z Ježíšových učedníků nikdo nemohl sejmout tento krok víry. A nemůže jej nikdo sejmout ani z nás. Nemůže nás zbavit rozhodnutí pro vyznání, že Boží Slovo je skutečnou nadějí pro tento svět, nadějí pro naše blízké, pro naše děti. Proto to chceme vyznat, proto se chceme stát svědky Božího Slova, které přišlo na tento svět v člověku Ježíši z Nazareta.

Ano, to z nás nikdo nesejme. Nikdo nezmění to, že Pán Bůh si volá své svědky, skrze které nabízí své Slovo tomuto světu. Takový je život, který dostáváme. Ale zároveň se nám dostává ujištění obrazu mandloňového prutu. Pán Bůh bdí nad svým Slovem, Pán Bůh bdí nad Jeho svědky. A tak i Ježíš hned vzápětí po své výzvě k následování ujišťuje, že mu patříme. Jde tak daleko, že své svědky ztotožňuje se sebou. Je to dobré rozhodnutí být Ježíšovými svědky. Je to dobrá odpověď na jediné přání. Při vší naší slabosti a nedostatečnosti, při vší naší nepatrnosti, má náš život budoucnost před Boží tváří, při vší naší slabosti a nedostatečnosti, při vší naší nepatrnosti smíme svědčit druhým, že právě ve svědectví Ježíše z Nazareta jsme našli skutečnou lásku a smíření, které všichni tak potřebujeme. Ze kterých čerpáme sílu pro sebe, pro vztahy v našich rodinách i ve společnosti, ve které žijeme.

Amen.

Píseň: S166 n. S318

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.

Mi 6,8

Požehnání: Hospodin ti požehnej a opatruj Tě. Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv. Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem. Amen.

Nu 6,24-26

Píseň: 486